

הניכת בני-עקיבא, ומתכוונת להצטרף ל- משק בגולן, מפני שזה צו השעה. עופרה באה לחלק דואר בגלל מניעים אידיאליים- טיים: בימים שכאלה, אנשים רוצים לדעת. אם היו מחלקים מכתבים מהצבא, לא הייתי באה. אבל לפני שבוע הייתי בגולן, והחילום ביקשו ממני לטלפן אליהם הי ביתה ולמסור דרישת שלום. צילצלתי, והי אמהות בכו מרוב התרגשות.

האם ידוע לעופרה שהדוריים באים כל יום לדואר ומבקשים לחלק את מכתבי הי חיילים, למרות השביתה, אך לא מאפשרים להם זאת? עופרה לא ידעה. היא גם לא יודעת בדיוק למה שובתים הדוריים. היא יודעת רק כי יש להם כמה תביעות. אומרים שהממשלה הבטיחה ולא קיימה. אני לא מתכוונת לעזור לדואר. אני מסרבלת על הי ציבור ולתור פרטים. אנשים מחכים לכל מכתב ולכל מילה, ובגללם באתי.

אין פרינציפים. עופרה גם לא הת- עניינה לדעת אם השביתה באמת צודקת. אבל היא יודעת שהיא גורמת נזק כלכלי. גם שביתה הנמלים גרמה נזק, ובמצב הי ביטחוני של היום זה חמור מאוד. עופרה לא יודעת בדיוק מדוע שבתי פועלי אשדוד או אנשי הרדיו והטלוויזיה. האם לא איכפת לה לפגוע באינטרסים של הדוריים? לשבור שביתה?

כשעומדים מרחוק, או הפרינציפ קובע. אבל כשנוגע לי באופן אישי, או אין פרינ- ציפים. אידיאליים ופרינציפים זה מילים יפות. אני לא רוצה להיכנס לזה. אני רק יודעת שאני שלמה לגמרי עם עצמי. אביה של עופרה מרצה באוניברסיטה בירושלים בחוג לפילוסופיה יהודית. היא מסכים שעופרה תשבור שביתה, מפני ש- גם בבית מחכים למכתבים. עופרה קוראת עיתונים, את כל העיתון, מההתחלה ועד הסוף, אבל אף פעם בחייה

מפירת שביתה גוטליב החיילים ביקשו לטלפן

לא השתתפה בהפגנה: יש כל כך הרבה הפגנות, ואני לא חושבת שזה עוזר. שישתדרו גם הלאה. שבתאי אילן (18) נמצא בחופשה מהצבא וזקוק לדמי- כים. הוא מוכן לעבוד בכל מקום, וחויץ מזה יש לו ברואר וכויות, מאז שחילק גדול דואר במלחמה. שבתאי הוא אידיאליסט גורל. הוא דואג לענייני המדינה, הממ- שלה ושהסברה תגיע. מכתבים ממ- שלתיים זה דבר חשוב מאוד, ופנסיונרים לא מקבלים את הכסף שלהם בזמן. אבא שלי בחו"ל, וגם החברה שלי, ואני מחכה למכתבים מהם, הוא מסביר. הוא בעד הדוריים בכל ליבו. כשנכנס לי- מיונון, שם יושבים הדוריים כל היום, צעק אלי מהקצה השני של החדר, כדי שכולם ישמעו: תכתבי שאני בעד הדוריים. אלא שהוא גם בעד השביתה ובעד הי אינטרסים שלי. אך למרות שהוא נוקט לדמי כים, אולי לא היה מתנדב, לולא אחרים לא היו מתנדבים. שבתאי גם מומחה בפוליטיקה: אני לא

הכל עשו מאמצים להקים חזית של כוחות השלום - עד שלפתע הופיעו

הפילגים

השמאלניים, בהנהגת קובה ריפתין, ש- צברו כ-3000 קולות בבחירות בהסתדרות, להופיע אף הם ברשימה עצמאית משלהם - בידעם היטב שאין להם שמץ של סיכוי לעבור את אחוזהחסימה. הכוונה הברורה: להוריד ממק"י די קולות כדי למנוע ממנה לעבור את אחוזהחסימה, דבר שרק"ח מעוניינת בו ביותר.

*** טכסים של פחיטה

ראש הקבוצה החדשה עמדו מרצה צעיר בשם ג'ד יציב, שלא התפרסם עד כה במאבקי השלום, נתן ילין-מור, וחברי "שמאל ישראלי חדש", וקבוצה אחרת של פורשי מפ"ם.

היה ברור כי לקבוצה קטנטנה זו, שדבקה בה תחית שמאלנית מובהקת, אין כל סיכוי לעבור את אחוזהחסימה. ראשיה ביקשו

קובה ריפתין פילוג - לטובת מפ"ם

ב יום הששי האחרון עוד התנהלו ש- חות קדחתניות בין כל הגופים הדוגלים בעקרון של שלום ללא סיפוח. שעה קלה לפני כניסת החג עוד ישבו בקפה הרלי בתל-אביב נציגי העולם הזה - כוח חדש עם נציגי אחת הקבוצות, נתן ילין-מור ושמואל אמיר, חותנו של מאיר וייסגל שפרש לאחרונה ממק"י.

לנגד עיני הכוח החדש עמדה סכנה חמור: שקולות השלום יתפרו ויתבזזו בבי- חירות אלה בין שורה של גופים זעירים, שלא יעברו את אחוזהחסימה. ובכך יפגעו הגופים הפוליטיים הקיימים. כדי לגבש קולות אלה לעובדה קיימת בכנסת הבאה יום הכוח החדש לפני חודשיים את המגעים הראשונים להקמת חזית משותפת רחבה. הוא העמיד רק שני תנאים:

● שהרשימה המשותפת תוכה בתמיכת קבוצה מרשימה של אנשירוח, ובכללם עש- רות הפרופסורים שהקימו את התנועה למען שלום ובטחון.

● שהחזית לא תשא תווית של שמאל או ימין.

הציע אז אורי אבנרי להעמיד בראש הי רשימה את הפרופסור יעקוב טלמון, ההיסטוריון בעל השם העולמי, שיצא בזכות הקמתה של מדינה פלסטינית.

*** בערי הירושפה

מ געים אלה נתקלו מייד במחסום חמור: הפרופסורים לא היו מוכנים להצטרף ליוזמה מדינית כזאת. הם התכנסו בבית הלל בירושלים, קיימו שורה של דיונים, נתנו תשובה שלילית.

נדמה היה כי לא יהיה מנוס מהופעה של שני כוחות - מק"י השמאלית מצד אחד, והכוח החדש מאידך. בכל זאת נמשכו המאמצים.

לפתע נוצר מצב חדש. קבוצה שולית של עסקנים, שאחדים מהם היו מעורבים במגעים הגדולים, החליטו לקפוץ על כך מציאה. הם הפקיעו לעצמם "רשימת שלום ובטחון", נטלו לעצמם את האדרת של הי פרופסורים החסרים, הכריזו על כוונתם לי- הקים רשימה נפרדת משלהם. במקום אחר של הזירה החליטו פורשי מפ"ם

את זיעתם ללא הרף. סירחון של מחנך נישא באוויר.

אין רנטגן לחולה ילב. הראל הובא לבית-החולים ב-23 ליוני, אושפו במחלקת פנימית גברים ה', בקומה השלישית. למח- רת כבוא התקלקלה המעלית, נשארה שובתת כל 18 הימים בהם היה מאושפז. לגבי חולה לב, היה זה עניין ביש מאין כמוהו: אחד האיסורים החמורים ביותר לחולה מי- סוג זה היא העלליה במדרגות וטלטה מיותרת. חוסר האפשרות להשתמש במע- לית הביא לביטול צילומי הרנטגן, שנועדו לאבחן את מצבו. כתוצאה נאלצו הרופאים להחליט על הטיפול בו בלי צילום.

ביום שיחוררו תוקנה המעלית. בו ביום נעשה להראל צילום לב, לפי ממצאיו הוד- לט לשנות את הטיפול אותו עמדו הרופ- אים לתת לו בעת תקופת ההחלמה. המושפחה הביאה אוכל. לא היה זה הביזיון היחיד בבית-החולים. הארוחות לחולים מובאות מהמיטבח המרכזי בסירים ומועלות למחלקות במעלית. כששבתה המע- לית, גויסו, מחוסר ידיים עובדות, קרובי משפחה של החולים אם אורחיהם, והחל מירוח שלחיים של נושאי סירים במדרגות בית-החולים.

אחד המחוללים הבולטים במחלקה פנימית גברים ה', הוא בית-השימוש של החולים. במחלקה בה מאושפזים כשלושים חולים, קיימת רק אסלה אחת, משותפת לחולי- מעיים, לב ושאר מחלות. אסלה זו נתונה לעיתים תכופות במצב מגעיל, מלאת הפי- רשות מבחילות. פועלת-הנקיון במחלקה מסיימת עבודתה בארבע אחר-הצהריים. מי

גח"ליניק שרוף. אני מהמרכז החופשי. ר- אם הדוריים היו פונים לגח"ל, היו מסד- רים להם את הכל עוד לפני הבחירות. הדוריים, שעמדו מסביב והקשיבו לשיחה, ניסו בסבלנות להסביר לו את המצב. אבל לא איש כשבתאי ניתן לשיכנוע כל כך בקלות. הדוריים עלו חזרה למיונון, ושבתאי סיכם: לפי דעתי, אם הדוריים יכלו להס- תדר עד היום, הם יסתדרו גם הלאה.

אי שפוז

סיוט

ושמו "הדסה"

בית-החולים הדסה, ברחוב בלפור בתל- אביב, ידוע מזה שנים כמוסד מיושן ו- צפוף, שהאישפוז בו הינו סיוט לחולים, והעבודה בו סיוט לרופאים ולאנשי-הצחה. הנאלצים לפעול בחוסר תנאים מינימליים. פרטים מלאים על התנאים במקום גילה הי שבוע יהודה הראל, עיתונאי ומפיק-סרטים, שאיתרע מזלו לבלות שם קרוב לחודש לאחר שלקם בהתקף-לב. מתאר הראל:

"הוקנה בכיסא-גלגלים שישיבה מולי, בי- מיסדרון-ההמתנה לחדרי הרנטגן השמיעה לי- פתע חירחור משונה, נשימתה התקצרה ו- היא התעלפה, ילד שישב לא רחוק ממנה זה למעלה משעתים, נראה מטושטש, ו- כאילו אבדה מחולתו, האנשים הרבים שהצי- טופפו במסדרון, חלקם על הספסלים, חלקם באלונקות וחלקם בכיסאות-גלגלים, ניגבו

לנצל את האי-פתיחה-החדשה של הציבור שוחר השלום, יבעו להכיר בהם ככוח המרכזי במחנה השלום, ולהכתוב תנאים לכוחות הי קיימים - באיום שאחרת יופיעו כנפר ויפגעו בכוחם.

בכל זאת לא נואשו אנשי הכוח החדש ניהלו מגעים גם עם קבוצה זו, מתוך אמו- נה שנוכח ההכרעות הלאומיות הצפוין יש חשיבות לכל קול בבחירות, ולכל תונ- פת כוח בכנסת. הטיכוי שמחנה-השלום ידבר בקול אחד, ויהיה בעל ממדים מרש- מים בוירה הפרלמנטרית, היה חשוב מד- אנשי הקבוצה הבטיחו לתת תשובה ס- פית למחרת החג.

*** אמביציות אישיות

הם נתנו את התשובה - במסיב- ות עתונאים.

הכריזו ראשי הקבוצה: הם ילכו ברשימי- נפרדת בבחירות, יפלגו את מחנה-השלום כדי לטשטש את המעשה החמור, ציר- לכך מישאלה חסודה: שכוחות-השלום קיימים יצטרפו אליהם.

באותו יום סיפר מעריב שעוד קבו- יקיוניות נוספת, שגם היא תובעת לעצ- את השם "רשימת השלום", תופיע בנו- רות.

הודיע הכוח החדש: תנועת העולם ה- - כוח חדש מביעה את עצרה על הופע- של כמה קבוצות-עסקנים קטנטנות, המד- לות במאמץ להקים חזית-שלום כול- פלוגנית בישראל. הופעתן של קבו- צות, המכריזות על הליכה נפרדת נכנסת, בעיצומם של המגעים להקמת ח- רבה כזאת, היא פגיעה חמורה במח- השלום.

רשימות מעין אלה, שאין להן כל סי- לעבור את אחוזהחסימה, מחזקות במעש- את מחנה חסידי-הסיפוח בישראל. הגיב על כך פרופסור רחובותי, מא- התנועה לשלום ובטחון: זה אסון ו- האנשים האלה לא יעברו את אחוזהחסימו- הוסיף אחו מאנשי-הרוח שהשתתפו בק- הראשון ביוזמה זו ושפרשו, בתחום "האמביציות האישיות של כמה מעסקני- ק- זה זו העבירה אותם על דעתם."

הראל

איתה שעה ועד למחרת בשבע בבוקר, נמ- צא בית-השימוש ללא מנקה. חולים רבים מתאפקים שעות ארוכות רק כדי שלא יאלצו להשתמש בו. "לא אשמים". מנהל בית-החולים, ד"ר הירש, שנתבקש על-ידי כתב העולם הזה להגיב על ההאשמות, השיב: "בית-החולים הדסה נמצא כיום בתהליך שיפורים ושיפו- צים. אנחנו, הרופ- אים, האחיות והאי- חים, משקיעים מא- מצים ורצון כדי לי- שפר את תנאיהם של החולים. יכול להיות שקרו מיקרים בהם הרגיש חולה יחס לא טוב או הונחה בטיפולי; הרופאים ו- האחיות נוטנים הר- בה יותר מהמוטל עליהם כדי לעזור לי- חולים. נכון שהמע- לית התקלקלה, אך מובן שלהחליף חלקים לוקח זמן. המעלית לא פעלה כחמישה או שישה ימים. אש- למחלקת צילומי הרנטגן, הכנסנו מיתק- חדש שעלה לנו 300 אלף לירות; אנ- עוברים בקרוב לאולם חדש, ענקי, שאנשינו ירגישו בו מאד נוח. נכון שבחדר-ההמתנה הנוכחי התנאים לא נוחים במיוחד. לכן הר- אנו משנים. אם נגרמה לחולה אי-נוחות - אין זה באשמתנו."